Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (judecător Ceban Alexandru)
Dosarul nr.2ri-628/23
2-19111860-02-2ri-15112023

D E C I Z I E

12 decembrie 2023 ***mun. Chişinău***

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

Având în componenţa sa:
Preşedintele completului, judecător ***Eugeniu Clim***
Judecătorii ***Olga Cojocaru și Steliana Iorgov***

examinând cererea de recurs declarată de ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22.06.2023, pronunțată în procedura de insolvabilitate intentată față de S.R.L. „*****”, prin care a fost admisă parțial cererea administratorului autorizat Demcenco Radu cu privire la aprobarea și încasarea remunerației din contul lui *****, ***Colegiul civil***

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei

Prin hotărârea Curții de Apel Chişinău din 02.06.2016 a fost admisă cererea introductivă, intentat procesul de insolvabilitate cu inițierea procedurii simplificate a falimentului față de debitorul S.R.L. „*****”, cu desemnarea în funcție de lichidator a administratorului autorizat Radu Demcenco (deținîtorul autorizației nr. 58 din 14.01.2015) și fixată ședință de validare a creanțelor pentru data de 15.08.2016, ora 14:00 în sediul Curții de Apel Chișinău, str. Teilor 4.

Prin aceeași hotărâre, administratorul insolvabilităţii a fost obligat să notifice despre intentarea procesului de insolvabilitate creditorii pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv, cu termenul limită până la data de 08.07.2016 și să depună până la data de 22.07.2016 în instanță tabelul definitiv al creanțelor.

Tabelul definitiv a creanțelor a fost prezentat de către administratorul insolvabilității Radu Demcenco la data de 27.07.2016.

Ședința de validare a creanțelor a avut loc la data de 12.12.2016.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17.04.2018, s-a transmis cauza civilă de insolvabilitate a S.R.L. „*****” pentru a fi examinată în instanța competentă, Judecătoria Chișinău, fiind repartizată la data de 25.05.2018 judecătorului judecătoriei Chișinău, Ceban Alexandru.

La 05.12.2016 administratorul autorizat Radu Demcenco a depus cerere privind stabilirea și încasarea remunerației administratorului provizoriu în temeiul art. 25 alin. (6), art. 32 alin. (2) din Legea insolvabilității, solicitând încasarea în mod solidar în beneficiul lui Radu Demcenco de la ***** – administratorul S.R.L. „*****” și Tihoțkaia Nina Leonid – contabil al S.R.L. „*****”, suma de 27 180 lei.

În motivarea cererii a indicat că, prin încheierea Curții de Apel nr. 2i-41/16 s-a dispus aplicarea sechestrului pe toate bunurile debitorului, suspendarea executării silite asupra bunurilor debitorului, aplicarea interdicției de înstrăinare de către debitor a bunurilor sale. Din acel moment, deponentul cererii de remunerație Radu Demcenco a întreprins toate măsurile stabilite prin încheierea menționată supra, de legislația în vigoare cu scopul identificării bunurilor debitorului și păstrării integrității lor, precum și în scopul asigurării drepturilor persoanelor fizice și juridice ce au avut sau au relații economice cu debitorul. De asemenea, administratorul autorizat Radu Demcenco a indicat că în raportul privind măsurile de asigurare întreprinse sunt relatate toate măsuri întreprinse.

Conform Hotărârii Guvernului nr.219 din 29.04.2015, începând cu 01.05.2015, cuantumul salariului minim garantat în sectorul real a fost stabilit în sumă de 1 900 lei, iar conform Hotărârii Guvernului nr.488 din 20.04.2016, începând cu 01.05.2016, cuantumul salariului minim garantat în sectorul real a fost stabilit în suma de 2 100 lei. Perioada de observație a debitorului este calculată începând cu data emiterii încheierii Curții de Apel Chișinău – 22.01.2016 până la data emiterii hotărârii de intentarea a falimentului debitorului – 02.06.2016. Astfel numărul lunilor lucrate și confirmate documentar este de 4,3 luni. Remunerația administratorului provizoriu este compusă din 2 perioade calculate cu diferit cuantum al salariului minim: 22.01.2016-30.04.2016 (3,3 luni- 1 900 lei); 01.05.2016-02.06.2016 (1 lună – 2 100 lei). Deci, cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu calculat pentru perioada din 22.01.2016-30.04.2016

constituie suma de 25 080 lei, pentru perioada 01.05.2016-02.06.2016 constituie suma de 2 100 lei, iar în total suma de 27 180 lei, reieșind din formula 1 900*4*3,3.

La fel, administratorul provizoriu Radu Demcenco a menționat că, conform informației Camerei Înregistrării de Stat, organul de conducere al debitorului (administrator și asociat unic) este ***** Victor, c/p *****, a.n.05.04.1979, cu domiciliul mun. Chișinău, bd. ***** Conform informației prezentate de IFS mun. Chișinău, contabilul societății debitoare este Tihoțkaia Nina Leonid, c/p *****, cu domiciliul mun. Chișinău s. *****A.

Ulterior, în cadrul ședinței de judecată din 13.12.2019 lichidatorul S.R.L. „*****” Demcenco Radu a înaintat cerere concretizată, renunțând la pretenția de încasare a remunerației din contul contabilului-șef Tihoțkaia Nina Leonid cu menținerea totalmente a cerințelor privind stabilirea și încasarea cuantumului remunerației administratorului provizoriu din contul administratorului statutar al S.R.L. „*****” – ***** în suma de 27 180 lei.

La 13.01.2020 administratorul statutar ***** a depus referința pe marginea cererii din 05.12.2016 privind aprobarea coeficientului și încasarea salariului administratorului provizoriu, solicitând respingerea acesteia ca fiind nefondată și sancționarea lui R. Demcenco în limita Codului muncii RM în forma de reținere de salariu mediu lunar în mărime de 8 400 lei din calculul salariului mediu pe lună, stabilit în anul 2016 înmulțit la coeficientul 4 conform funcției ocupate în sectorul real.

În argumentarea poziției sale, Ternovschii Alexandr a menționat că, cererea înaintată nu conține probe sau anexe, calculul timpului lucrat real este executat incorect și nu este dovedit prin acte, sumele salariului calculate spre achitare sunt majorate esențial, în lucrul efectuat de administratorul Demcenco R. sunt depistate necorespunderea termenului, veridicității datelor și probelor, s-a depistat falsificarea actelor și pretențiilor creditorilor, constate de organul de urmărire penală, care a început cauza penală nr. 2*****.

Astfel, Ternovschii Alexandr a menționat prevederile Hotărârii Guvernului nr.219 din 29.04.2015, Hotărârii Guvernului nr.448 din 20.04.2016, Anexa nr.4 Hotărârii Guvernului nr.743 din 11.06.2002, tabelul de pontaj pentru anul 2016 aprobat de Guvernul RM, precum și prevederile Codului muncii din RM.

Luând în considerație că administratorul autorizat nu a prezentat probele în susținerea cererii sale, nu a întocmit acte normative și reglementările interne la

întreprinderea debitorului S.R.L. „*****” , calcularea remunerării lunare și pretenția referitor la încasarea sumei de 27 180 lei este nefondată, declarativă și neîntemeiată.

Ulterior, la 17.11.2021 lichidatorul S.R.L. „*****” Demcenco Radu a înaintat cerere concretizată privind stabilirea și încasarea cuantumului remunerației administratorului provizoriu și lichidatorului, solicitând încasarea remunerației administratorului provizoriu și lichidatorului debitorului S.R.L. „*****” pentru o perioada de peste 5 ani în cadrul procedurii de insolvabilitate în suma de 59 890 lei din contul organului de conducere a debitorului – ***** Victor.

În susținerea cererii concretizate, Demcenco Radu a stipulat că, a convocat adunarea creditorilor în data de 28.12.2016, însă, în lipsă de cvorum adunarea a fost declarată nulă şi a fost convocată repetat în data de 10.01.2017. În acest sens au fost înștiințați toți creditorii cunoscuți, au fost întocmite listele de participare, buletinele de vot, procesele-verbale. Totodată, a fost elaborat şi prezentat adunării creditorilor raportul cu privire la activitatea efectuată şi starea debitorului. Astfel, a fost adus la cunoștința creditorilor că în patrimoniul debitorului nu există bunuri, iar organele de conducere ale debitorului nu au prezentat lichidatorului actele de evidenţă contabilă. Prin urmare, cauzele şi persoanele responsabile de situaţia survenită nu pot fi stabilite cu exactitate, însă, a concluzionat că societatea debitoare a ajuns în stare de insolvabilitate din cauza conducerii sale, prin gestionarea defectuoasă a activităţii economice. Creditorii au decis atragerea la răspundere a organelor de conducere ale debitorului - administratorului statutar, asociat unic al debitorului. În acest sens, a întocmit şi a depus cererea privind tragerea la răspundere subsidiară.

De asemenea, a menționat că pe parcursul acestor 5 ani, începând cu perioada de observaţie, organul de conducere al debitorului - ***** Victor (unic fondator şi administrator statutar) a formulat o sumedenie de solicitări, contestații şi alte acte ce au generat ședințe adiționale de judecată, la care administratorul autorizat a participat sau a întocmit referințe, acte de procedură etc. Deşi dosarul dat are o durată de peste 5 ani şi continuă implicarea atribuţiilor de lichidator, reieşind din volumul de muncă efectiv, din considerente de complexitate a dosarului, activităţile efectuate şi principiul bunei-credințe, Demcenco Radu a solicitat stabilirea cuantumului remuneraţiei pentru 1 lună de activitate în perioada de observaţie a debitorului şi pentru 3 luni din perioada post-intentare.

Astfel, conform Hotărîrii Guvernului nr. 922 din 22.12.2020, începând cu data de 01.01.2021, cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real (la întreprinderi, organizații, instituții cu autonomie financiară, indiferent de tipul de proprietate şi forma de organizare juridică, în continuare - unităţi) se stabileşte în mărime de 17,37 lei per oră sau 2935 lei per lună. Reieşind din aceste prevederi legale, dar şi volumul activităţii în perioada de observaţie, cuantumul remuneraţiei pentru o lună de activitate calculat în baza formulei 2935 lei * coeficientul minim 4,00 * 1 lună = 11740 lei. Deci, solicitarea privind stabilirea şi încasarea cuantumului remuneraţiei administratorului provizoriu este în sumă de 11740 lei.

În privinţa remuneraţiei lichidatorului pentru perioada post-intentare, Demcenco Radu a menționat că adunarea creditorilor a decis stabilirea onorariului lunar în conformitate cu art. 70 alin. (3) Legea insolvabilităţii - coeficientul mediu („6”), începând cu data intentării falimentului simplificat.

Conform Hotărârii Guvernului nr. 743 din 11.06.2012 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară „Coeficienţii de multiplicitate recomandați pentru stabilirea salariilor de funcţie ale personalului încadrat în unităţi ce nu aplică sisteme de salarizare bazate pe Rețeaua tarifară unică de salarizare (RTUS), pentru salariații din cadrul categoriei de angajaţi, la rubrica „conducători de unitate”, coeficientul de multiplicitate constituie de la 4,00 - la 8,00".

Conform Hotărîrii Guvernului nr. 242 din 26.04.2017, începând cu data de 01.05.2017, cuantumul salariului minim garantat în sectorul real, a fost stabilit în sumă de 2380 lei lunar, în anul 2018 - 2610 lei, în anul 2019 - 2775 lei, în anul 2020 - 2935 lei.

În mediu acest cuantum este de 2675 lei. Prin urmare, calculând conform legislaţiei, în baza formulei (2675 * 6,00 * 3) din care: 2675 (media cuantumului minim garantat al salariului în sectorul real la unitățile cu autonomie financiară)* 6 – (coeficientul mediu de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariilor de funcție ale conducătorilor încadrați în unitățile ce nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare) * 3 (numărul lunilor de activitate efectiv lucrate şi confirmate documentar (rezultă suma de 48 150 lei).

În concluzie administratorul autorizat Demcenco Radu a menționat că, suma remuneraţiei solicitate pentru perioada post-intentare este de 48 150 lei şi pentru perioada de observaţie menţionată supra – 11 740 lei, în total este suma de 59 890 lei. Având în vedere faptul că din momentul în care acesta a fost desemnat în

funcţia de lichidator, au fost întreprinse toate măsurile dispuse prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău, ulterior de instanţa de insolvabilitate a Judecătoriei Chişinău şi de Legea insolvabilităţii, ultimul a solicitat instanţei aprobarea şi dispunerea încasării remuneraţiei nominalizate.

În ședința de judecată, Demcenco Radu lichidatorul debitorului SRL „*****” nu s-a prezentat, solicitând examinarea cererii de încasare a remunerației și raportului final în lipsa acestuia. În conținutul cererii nominalizate, acesta a menționat că cererea de tragere la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului a fost examinată cu respingerea cererii. La fel, a stipulat că dosarul a fost inițiat în anul 2016, însă nu a încasat nici un leu pe toata durata procedurii.

Administratorul statutar ***** a debitorului insolvabil „***** Service” S.R.L. s-a prezentat în ședința de judecată și a solicitat respingerea solicitării de încasare a remunerației administratorului provizoriu. Acesta a motivat poziția sa în esență prin faptul că lichidatorul Demcenco Radu nu a anexat nici o dovadă a cheltuielilor suportate.

Poziţia instanţei de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22.06.2023 a fost admisă parțial cererea administratorului autorizat Radu Demcenco cu privire la aprobarea și încasarea remunerației din contul lui *****.

S-a încasat din contul lui ***** (IDNP *****) în beneficiul administratorului autorizat Radu Demcenco (c/f 44122014), remunerația pentru exercitarea funcției de administrator provizoriu al S.R.L. „*****” pe perioada de observație în sumă de 11 740 lei și pentru exercitarea funcției de lichidator suma de 16 050 lei, în rest cererea se respinge a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea recurentului

Invocând dezacordul cu încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 22.06.2023, *****, la data de 07.07.2023 a declarat cerere de recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie respinsă cererea privind aprobarea și încasarea remunerației administratorului din contul lui *****.

Argumentele părţilor

În motivarea cererii de recurs a indicat că, în fapt, prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 22.06.2023 a fost admisă parţial cererea administratorului autorizat Demcenco Radu şi s-a dispus încasarea de la ***** în beneficiul intimatului remuneraţia pentru exercitarea funcţiei de administrator provizoriu al S.R.L. „*****” pe perioada de observaţie în suma de 11740 lei şi pentru exercitarea funcţiei de lichidator suma de 16050 lei. În rest cererea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Consideră că încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 22.06.2023 este neîntemeiată şi urmează a fi casată, fiind emisă cu încălcarea normelor de drept procesual şi material, cu aplicarea legii care nu putea fi aplicată. Pînă în prezent a recepţionat numai dispozitivul încheierii recurate, care pînă în ziua de azi nu este publicată pe pagina WEB al instanţei, la fel ca şi încheierea redactată.

Însă din dispozitivul încheierii recurate se observă că, instanţa de judecată, soluţionând demersul administratorului autorizat Demcenco Radu s-a condus de prevederile art. 32 alin.(2) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, potrivit căruia: „în cazul în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri ori acestea sînt insuficiente pentru a se acoperi cheltuielile procesului de insolvabilitate, remunerarea administratorului provizoriu şi acoperirea cheltuielilor efectuate de acesta în perioada de observare a debitorului le suportă membrii organelor de conducere şi asociaţii, acţionarii sau membrii debitorului, în mod solidar”.

La caz, instanţa de judecată a aplicat prevederile art. 32 alin.(2) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, care prin decizia Curţii Constituţionale nr.8 din 05.04.2022 a fost declarată neconstituţională, anume în partea omisiunii în articolul 32 de a reglementa un mecanism pentru recuperarea cheltuielilor efectuate în avans și pentru încasarea remunerației administratorului provizoriu în situaţia, în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri, iar membrilor organelor de conducere nu le este imputabilă apariţia stării de insolvabilitate a debitorului.

La acest capitol menționează că, la 07.02.2018 lichidatorul S.R.L. „*****” în procedura falimentului, Radu Demcenco, a înaintat cererea privind atragerea la răspundere subsidiară fondatorului şi unicului asociat al S.R.L. „*****”, ***** şi încasarea de la el a sumei de 137 569,31 lei în beneficiul S.R.L. „*****. Cererea a fost bazată pe prevederile art. 248, alin. (1), lit. e) şi h) din Legea insolvabilităţii, potrivit cărora (1) La cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de

insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

În urma judecării cauzei, prin hotărîrea Judecătoria Chişinău, sediul Central din 15.10.2021 cererea privind atragerea la răspundere subsidiară fondatorului şi unicului asociat al S.R.L. „*****”, ***** a fost respinsă ca neîntemeiată, instanţa constatînd lipsa condiţiilor speciale, menţionate la art. 248, alin. (1), lit. e) şi h) din Legea insolvabilităţii, anume nefiind constatată ţinerea unei contabilităţi contrare prevederilor legii. La fel instanţa a respins şi argumentul lichidatorului S.R.L. „*****” privind neîndeplinirea obligaţiei administratorului întreprinderii privind depunerea cererii introductive, indicînd următoarele: „În situaţia în care termenul limită de înaintare a cererii introductive a fost 18.06.2015, afirmaţiile lichidatorului că restul creanţelor au apărut după această dată, sunt declarative şi absolut neîntemeiate cel puţin pe careva argumente de fapt, nemaivorbind de careva probe pertinente şi admisibile, ori faptul că careva creanţe au fost ulterior încasate silit prin intermediul instanţelor de judecată şi validate în cadrul procesului nu înseamnă că aceste obligaţii s-au născut odată cu emiterea sau devenirea irevocabilă a hotărârii de judecată, obligaţiile apărând în urma actelor şi raporturilor juridice anterioare”.

Hotărîrea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 15.10.2021 a devenit irevocabilă în urma restituirii prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 19.04.2022 a cererii de recurs declarate de lichidatorul S.R.L. „*****”- în procedura falimentului, Radu Demcenco, în baza art. 426/1 alin. (1) lit. b1) CPC, recursul depus fiind nemotivat.

Reieşind din cele expuse, consideră neîntemeiată încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 22.06.2023, fiind emisă cu aplicarea legii care nu putea fi aplicată, cu aprecierea eronată a circumstanţelor cauzei, concluziile instanţei, fiind în contradicţie cu constatările anterioare ale instanţelor judecătoreşti.

Termenul declarării recursului

Potrivit art. 356 din Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 8 alin. (1) din aceeaşi lege, încheierile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile din data comunicării şi numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Potrivit materialelor cauzei, încheierea contestată cu recurs a fost pronunţată la data de 22.06.2023, iar cererea de recurs a fost depusă la data de 07.07.2023.

Prin urmare, Colegiul civil constată că recursul a fost depus în termenul legal stabilit de art. 8 al Legii insolvabilităţii.

Aprecierea instanței de recurs

Verificând încheierea contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate şi temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil al Curţii de Apel Chişinău consideră că recursul declarat de ***** urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii primei instanţe din 22.06.2023, reieşind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) din Codul d procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

În conformitate cu art. 428 alin. (1) din Codul d procedură civilă, decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămîne irevocabilă din momentul emiterii.

Materialele cauzei atestă faptul că, prin hotărârea Curții de Apel Chişinău din 02.06.2016 a fost admisă cererea introductivă și intentat procesul de insolvabilitate cu inițierea procedurii simplificate a falimentului față de debitorul S.R.L. „*****”, cu desemnarea în funcție de lichidator a administratorului autorizat Radu

Demcenco (seținîtorul autorizației nr. 58 din 14.01.2015) și fixată ședință de validare a creanțelor pentru data de 15.08.2016, ora 14:00 în sediul Curții de Apel Chișinău, str. Teilor 4.

Prin aceeași hotărâre administratorul insolvabilităţii a fost obligat să notifice despre intentarea procesului de insolvabilitate creditorii, pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv, cu termenul limită până la data de 08.07.2016 și să depună până la data de 22.07.2016 în instanță tabelul definitiv al creanțelor.

Tabelul definitiv aL creanțelor a fost prezentat de către administratorul insolvabilității Radu Demcenco la data de 27.07.2016.

Ședința de validare a creanțelor a avut loc la data de 12.12.2016.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17.04.2018 a fost transmisă cauza de insolvabilitate a S.R.L. „*****” pentru a fi examinată în instanța competentă, Judecătoria Chișinău, fiind repartizată la data de 25.05.2018 judecătorului judecătoriei Chișinău, Ceban Alexandru.

La 05.12.2016 administratorul autorizat Radu Demcenco a depus cerere privind stabilirea și încasarea cuantumului remunerației administratorului provizoriu în temeiul art. 25 alin. (6), art. 32 alin. (2) din Legea insolvabilității, solicitând încasarea sumei de 27 180 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 22.06.2023 a fost admisă parțial cererea administratorului autorizat Radu Demcenco cu privire la aprobarea şi încasarea remunerației din contul lui *****.

S-a încasat din contul lui ***** (IDNP *****) în beneficiul administratorului autorizat Radu Demcenco (c/f 44122014), remunerația pentru exercitarea funcției de administrator provizoriu al S.R.L. „*****” pentru perioada de observație în sumă de 11 740 lei și pentru exercitarea funcției de lichidator suma de 16 050 lei, în rest cererea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Invocând dezacordul cu încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 22.06.2023, ***** la data de 07.07.2023 a declarat cerere de recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie respinsă cererea privind aprobarea și încasarea remunerației administratorului din contul lui *****.

Înaintând cererea de recurs, ***** a obiectat împotriva încheiereii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22.06.2023, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi încheieri de respingere integrală a cererii în sensul formulat,

invocînd că, instanța de fond la emiterea încheierii contestate a aplicat prevederile art. 32 alin. (2) din Legea insolvabilității, care prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 8 din 05.04.2022 a fost declarat neconstituțional, anume în partea omisiunii în articolul 32 de a reglementa un mecanism pentru recuperarea cheltuielilor în avans și pentru încasarea remunerației administratorului provizoriu în situațiua în care în patrimoniu nu există bunuri, iar membrilor organelor de conducere nu le este imputabilă apariția stării de insolvabilitate a debitorului.

Astfel, analizând argumentele invocate în recurs, instanța le consideră neîntemeiate și urmînd a fi respinse.

În argumentarea acestei soluții Colegiul civil menționează că, potrivit art. 2 alin. (1) din Legea cu privire la administratorii autorizaţi, în sensul prezentei legi, noţiunea de administrator autorizat (denumit în continuare administrator) semnifică orice persoană fizică învestită potrivit legii cu atribuţii de supraveghere şi/sau de administrare a persoanelor juridice de drept privat sau a întreprinzătorilor individuali aflaţi în proces de insolvabilitate sau de dizolvare", iar art. 3 alin. (1) şi (2) Legea cu privire la administratorii autorizaţi prevede că, administratorul desfăşoară o activitate de liber profesionist de interes public, care nu este activitate de întreprinzător. Profesia de administrator poate fi exercitată doar de persoanele autorizate în condiţiile prezentei legi şi incluse în Registrul administratorilor autorizaţi.

Conform art. 25 alin. (6) al Legii insolvabilităţii, cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu îl stabileşte instanţa de insolvabilitate în mărime fixă, pentru fiecare lună de activitate efectiv lucrată şi confirmată documentar, care nu poate fi mai mică de coeficientul minim de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariilor de funcţie ale conducătorilor încadraţi în unităţile ce nu aplică sistemul de salarizare bazat pe reţeaua tarifară unică de salarizare, înmulţit la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real la unităţile cu autonomie financiară."

Potrivit art. 32 alin. (1) al Legii insolvabilităţii, cheltuielile judiciare aferente perioadei de observare a debitorului privind taxa de stat, privind remunerarea administratorului provizoriu, privind notificarea, privind convocarea şedinţelor şi comunicarea actelor de procedură efectuate de administratorul provizoriu se suportă din patrimoniul debitorului, iar potrivit alin. (2) în cazul în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri ori acestea sînt insuficiente pentru a se acoperi cheltuielile procesului de insolvabilitate, remunerarea administratorului

provizoriu şi acoperirea cheltuielilor efectuate de acesta în perioada de observare a debitorului le suportă membrii organelor de conducere şi asociaţii, acţionarii sau membrii debitorului, în mod solidar.

Conform Anexei nr. 4 Hotărîrii Guvernului RM nr.743 din 11.06.2002 cu privire la salarizarea angajaţilor din unităţile cu autonomie financiară, Hotărîrii Guvernului nr. 152 din 19.02.2004 cu privire la salariul tarifar pentru categoria I de calificare a angajaţilor din unităţile cu autonomie financiară, Legea salarizării nr. 847 din 14.02.2002, anexa I, salariul conducătorului unei unităţi economice pe perioada administrării (1 lună) constituie de la 11 740 lei până la 23 480,00 lei (conducătorului de unitate îi corespunde coeficientul 4,00-8,00 de multiplicare a salariului tarifar pentru I categorie (2 935,00 lei).

Colegiul civil reţine, că conform Hotărârii Guvernului RM nr. 743 din 11.06.2002, coeficientul minim de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariilor de funcție ale personalului încadrat în unităţi ce nu aplică sisteme de salarizare bazată pe Rețeaua tarifară unică de salarizare, este egal cu 4.

Salariul minim garantat în sectorul real pentru întreprinderi cu autonomie financiară, stabilit prin Hotărârea Guvernului nr. 165 din 09.03.2010 constituie 2 935 lei.

Prin urmare potrivit, art. 25 alin. (6) al Legii insolvabilității, remunerarea administratorului provizoriu pentru o lună de activitate nu poate fi sub limita de 11 740 lei (2 935 lei x coeficientul 4) pentru o lună.

Pe parcursul examinării cauzei administratorul autorizat Demcenco Radu a înaintat instanței cerere concretizată privind stabilirea și încasarea cuantumului remunerației administratorului provizoriu și lichidatorului, solicitând încasarea sumei pentru exercitarea funcției de administrator provizoriu și lichidator pentru perioada de observație și perioada post-intentare a procesului pînă la depunerea cererii și dispunerea încasării respectivei sume din contul mebrilor organelor de conducere a debitorului în persoana lui *****.

Astfel, Colegiul civil notează că, instanța de insolvabilitate întemeiat a reținut că, administratorului autorizat Demcenco Radu şi-a îndeplinit atribuțiile de administrator provizoriu în perioada de observație față de S.R.L. „*****”, prin urmare beneficiază de dreptul la remunerație, reieșind din volumul de muncă efectiv exercitat pentru o perioadă de raportare și anume 30 de zile efectiv lucrate, în condiţiile Legii insolvabilităţii, motiv din care a admis cererea administratorului autorizat parțial, fiind dispusă încasarea sumei de 11 740 lei pentru exercitarea

atribuțiilor de administrator provizoriu a S.R.L. „Leahim” și suma de 16 050 lei pentru exercitarea funcției de lichidator al S.R.L. „Leahim”, fiind dispusă încasarea remunerației stabilite din contul membrului organelor de conducere a debitorului în persoana administratorului statutar și unic asociat al debitorului S.R.L. „Leahim” – *****.

Potrivit prevederilor art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea insolvabilităţii, cheltuielile procesului de insolvabilitate, includ remuneraţia şi cheltuielile administratorului provizoriu, ale administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, dacă au fost prevăzute.

Conform prevederilor art. 66 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilităţii, administratorul și lichidatorul au următoarele atribuţii principale: primirea remuneraţiei în modul stabilit de lege.

Din prevederile art. 70 alin. (l)-(5) din Legea insolvabilităţii, rezultă că pentru îndeplinirea funcţiilor, administratorul/lichidatorul are dreptul la remuneraţie şi la compensarea cheltuielilor aferente. Remuneraţia administratorului/lichidatorului se constituie din onorarii fixe şi onorarii de succes sub formă procentuală şi se achită în monedă naţională, inclusiv în cazul în care remuneraţia se determină în funcţie de creanţe/sume în valută străină. Cuantumul onorariului fix al administratorului/lichidatorului se stabileşte de către comitetul creditorilor ori, în cazul în cazul în care acesta nu este constituit, de către adunarea creditorilor prin negocieri. Acest cuantum nu poate fi mai mic de coeficientul mediu de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariului de funcţie al conducătorilor încadraţi în unităţi care nu aplică sistemul de salarizare bazat pe reţeaua tarifară unică de salarizare, înmulţit la cuantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unităţile cu autonomie financiară. Onorariul fix stabilit pentru administrator/lichidator se plăteşte lunar din patrimoniul debitorului. Comitetul creditorilor sau, după caz, adunarea creditorilor, după primul an de la emiterea hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate, poate decide reducerea cuantumului onorariului fix al administratorului/lichidatorului, dar nu mai jos decît coeficientul minim de multiplicare, recomandat pentru stabilirea salariului de funcţie al conducătorilor încadraţi în unităţi care nu aplică sistemul de salarizare bazat pe reţeaua tarifară unică de salarizare, înmulţit cu cuantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unitățile cu autonomie financiară.

Conform art. 70 alin. (13) din Legea insolvabilităţii, în cazul în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi

cheltuielile procedurii de insolvabilitate sau ale procedurii falimentului, achitarea onorariului fix administratorului/lichidatorului, precum şi compensarea cheltuielilor aferente se trec în mod solidar, prin încheiere judecătorească în obligaţia organelor de conducere ale debitorului consemnate la art. 247. Încheierea judecătorească se emite cu citarea administratorului/ lichidatorului, a membrilor organelor de conducere ale debitorului în a cărui obligaţie se cere trecerea acoperirii cheltuielilor masei debitoare, a preşedintelui comitetului creditorilor. Încheierea poate fi atacată cu recurs de persoanele vizate în ea. Neprezentarea părţilor citate legal nu împiedică examinarea cauzei.

Din materialele cauzei se constată că, potrivit răspunsului emis de Camera Înregistrării de Stat a RM nr. 05/03-189/2 din 11.02.2016, asociat unic și administrator este *****.

Prin hotărârea Curții de Apel Chişinău din 02.06.2016, a fost admisă cererea introductivă, intentat procesul de insolvabilitate cu inițierea procedurii simplificate a falimentului față de debitorul S.R.L. „*****”, cu numirea în funcție de lichidator – administratorul autorizat Radu Demcenco (deținîtorul autorizației nr. 58 din 14.01.2015) și fixată ședință de validare a creanțelor pentru data de 15.08.2016, ora 14:00 în sediul Curții de Apel Chișinău, str. Teilor 4.

Corespunzător, *****, prin raportare la prevederile art. 247, alin. (1) şi (2) din Legea insolvabilităţii, deţinea statut de membru al organelor de conducere ale debitorului insolvabil în ultimele 24 luni anterioare intentării procesului de insolvabilitate.

Colegiul civil conchide că, în sensul art. 247 alin. (2) coroborat cu art. 70 alin. (13) din Legea insolvabilităţii, de principiu, este posibilă încasarea remuneraţiei lichidatorului anume de la această persoană, deoarece procesul de insolvabilitate a fost intentat la data de 02.06.2016, iar recurentul ***** a avut calitatea de membru al organelor de conducere ale debitorului cu 24 luni înainte de intentarea procesului de insolvabilitate.

Din speță urmează că, debitorul nu dispune de bunuri şi mijloace financiare pentru a acoperi cheltuielile procedurii de insolvabilitate sau ale procedurii falimentului simplificat, şi corespunzător, devin aplicabile prevederile art. 70 alin. (13) din Legea insolvabilităţii din care rezultă că în acest caz, achitarea onorariului fix administratorului, precum şi compensarea cheltuielilor aferente se trec, prin

încheiere judecătorească, în obligaţia organelor de conducere ale debitorului consemnate la art. 247.

Prin urmare, în cazul în care administratorul solicită achitarea remuneraţiei pentru perioada de activitate, precum şi compensarea cheltuielilor aferente de la organele de conducere ale debitorului consemnate la art. 247 din Legea insolvabilității, competenţa exclusivă de determinare a cuantumului acestei remuneraţii şi cheltuielilor aferente îi revine instanţei de insolvabilitate, competență reglementată prin norma art. 5 alin. (5) lit. o) coroborat cu art. 70 alin. (13) din Legea insolvabilităţii.

Reieșind din aceste circumstante, Colegiul civil constată că instanța de insolvabilitate a stabilit cert dreptul administratorului autorizat Demcenco Radu de a solicita, de principiu, încasarea anume de la ***** a remuneraţiei pentru perioada de exercitare a funcţiei de administrator al insolvabilității al S.R.L. „Leahim”.

Colegiul civil constată că, din prevederile pct. 79 din Hotărîrea Curţii Constituţionale nr. 16 din 09.06.2020 privind excepţia de neconstituţionalitate a articolului 70 alineatele (3) şi (13) din Legea insolvabilităţii (achitarea onorariului fix administratorului/lichidatorului şi compensarea cheltuielilor aferente care se trec în mod solidar în obligaţia organelor de conducere ale debitorului), rezultă că ”[...]textele „le suportă membrii organelor de conducere şi asociaţii, acţionarii sau membrii debitorului” din articolul 32 alin. (2) şi „în obligaţia organelor de conducere ale debitorului” din articolul 70 alin. (13) ale Legii insolvabilităţii sunt constituţionale, în măsura în care le este demonstrată culpa la apariţia stării de insolvabilitate.

Reieșind din prevederile acestei hotărâri, administratorul provizoriu, administratorul insolvabilității/lichidatorul ar putea pretinde la încasarea remunerației pentru munca depusă, în dependență de existența culpei persoanelor prevăzute expres în art. 32 alin. (2) și art. 70 alin. (13) din Legea insolvabilității.

Colegiul civil menționează că, conform art. 3 din Legea nr. 161 din 18 iulie 2014 cu privire la administratorii autorizați, administratorii autorizați desfășoară o activitate de liber profesionist de interes public. Aceștia nu acționează în interes personal, ci în interesul bunei desfășurări a procesului de insolvabilitate, or Legea insolvabilității, prevede în mod obligatoriu participarea administratorilor autorizați în procesele de insolvabilitate, fiind imposibilă derularea unui proces de insolvabilitate în lipsa acestora.

Colegiul civil remarcă faptul că, nici Legea cu privire la administratorii autorizați și nici alte legi, nu prevăd că activitatea administratorului autorizat este gratuită.

Mai mult, art. 66 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității prevede expres dreptul administratorului insolvabilității și lichidatorului la primirea remunerației în modul stabilit de lege, iar art. 32 și art. 70 din Legea insolvabilității prevăd modalitatea, dar și cercul de persoane de la care această remunerație poate fi încasată în cazul lipsei masei debitoare.

De fapt, remunerația pentru executarea funcției de administrator sau lichidator în cadrul cauzelor de insolvabilitate este unica sursă de existență a unui administrator autorizat, desfășurată în cadrul unui proces de insolvabilitate.

Hotărârea Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a articolului 70 aliniatele (3) și (13) din Legea insolvabilității nr. 16 din 09 iunie 2020 trezește incertitudinea administratorilor autorizați dacă vor fi sau nu remunerați pentru munca efectiv depusă, or acest lucru va depinde de circumstanțe ce nu le pot fi imputabile, adică de existența ori inexistența culpei persoanelor din contul cărora ar trebui să fie încasată remunerația pentru munca efectuată, în cazul survenirii stării de insolvabilitate.

Potrivit articolului 1 din Protocolul nr. 1 al Convenției Europene a Dreptului Omului orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale.

Legiuitorul național a reglementat la art. 66 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității expres dreptul administratorului insolvabilității și lichidatorului la primirea remunerației în modul stabilit de lege.

Astfel, dreptul de a fi remunerat pentru activitatea realizată în cadrul procesului de insolvabilitate fiind conferit de legiuitor, s-a creat o „așteptare legitimă” a administratorului/lichidatorului de fi răsplătit pentru munca efectiv realizată în cadrul procesului de insolvabilitate, constituind un drept patrimonial al ultimului.

Prin urmare, așteptarea legitimă de a obține o remunerație pentru munca sa beneficiază de protecția oferită de art. 1 din Protocolul nr. 1 al CEDO.

Subsecvent, Colegiul civil consideră că, remunerația administratorului autorizat reprezintă un „bun”, iar interesul administratorului autorizat, care participă în cadrul unui proces de insolvabilitate, este obținerea în proprietatea sa a acestui bun.

La caz, exercitând atribuțiile de lichidator, administratorul autorizat, în temeiul dreptului reglementat expres de legiuitor este interesat și este justificat să-și revendice acest drept în cadrul procesului de insolvabilitate.

La soluționarea chestiunii de încasare a remunerației administratorului autorizat pentru munca depusă în cadrul procesului de insolvabilitate, din perspectiva art. 54 din Constituția Republicii Moldova apare un conflict de drepturi -dreptul de proprietate al persoanelor fizice indicate la art. 32 alin. (2) și 70 alin. (13) din Legea insolvabilității și dreptul de proprietate al administratorului autorizat, care participă în cadrul procesului de insolvabilitate.

Astfel, în cazul admiterii cererii de încasare a remunerației va exista problema unei ingerințe în dreptul de proprietate al persoanelor fizice, indicate în art. 32 alin. (2) și 70 alin. (13) din Legea insolvabilității, iar în cazul respingerii cererii de încasare a remunerației va apărea problema lezării dreptului de proprietate al administratorului autorizat.

Colegiul civil consideră că în speța dedusă judecății prevalează dreptul de proprietate al administratorului autorizat.

În argumentarea acestei poziții Colegiul civil menționează că, conform art. 1 alin. (1) din Legea cu privirea la antreprenoriat și întreprinderi, antreprenoriat este activitatea de fabricare a producției, executare a lucrărilor și prestare a serviciilor, desfășurată de cetățeni și de asociațiile acestora în mod independent, din proprie inițiativă, în numele lor, pe riscul propriu și sub răspunderea lor patrimonială cu scopul de a-și asigura o sursă permanentă de venituri.

Deci, persoana care a hotărât să practice antreprenorialul este conștientă că poate surveni și starea de insolvabilitate din diferite motive obiective, care nu depind de el personal, dar totuși își asumă acest risc.

În viziunea Colegiului civil termenul „pe riscul propriu” include și riscul de a suporta cheltuielile legate de procesul de insolvabilitate, în cazul survenirii acestuia, după cum o face în situația când societatea se lichidează conform normelor prevăzute de Codul civil, dar nu potrivit Legii insolvabilității.

Alta este situația cu încasarea remunerației administratorului autorizat, pentru munca efectuată în cadrul cauzei de insolvabilitate.

În primul rând obligativitatea participării administratorului statutar în cadrul unui proces de insolvabilitate este prevăzută de Legea insolvabilității, nefiind lăsată la discreție prezența acestuia.

Conform prevederilor legislației în vigoare, candidatura administratorului provizoriu, la etapa provizorie, este propusă de creditorul care depune cererea introductivă. Creditorul sau debitorul, care a depus cererea introductivă propune candidatura administratorului insolvabilității sau a lichidatorului. În cazul când astfel de propuneri din partea persoanelor care au depus cereri introductive nu survin, instanța desemnează din oficiu candidatura unui administrator al insolvabilității/lichidator.

Însă, nici într-o situație din cele relevate supra, nu se solicită consimțământul administratorului autorizat pentru exercitarea acestei munic, acesta fiind obligat de a executa diferite funcții în cadrul unui proces de insolvabilitate, în baza actelor de dispoziție (încheierii de admitere spre examinare a cererii introductive sau a hotărârii de admitere a cererii introductive).

Astfel, în cazul când nu vor fi identificate persoane culpabile în survenirea insolvabilității, remunerația administratorului autorizat nu va fi achitată, la fel ca și cheltuielile suportate pe parcursul desfășurării procesului de insolvabilitate.

Din considerentele expuse supra, Colegiul civil consideră că, încasarea remunerației administratorului autorizat doar în cazul stabilirii culpei persoanei în apariția stării de insolvabilitate de la care această remunerație urmează a fi încasată, încalcă dreptul de proprietate al administratorilor autorizați.

Potrivit art. 4 al Constituției Republicii Moldova, dispozițiile constituționale privind drepturile şi libertățile omului se interpretează şi se aplică în concordanță cu pactele şi celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

În ceea ce privește aplicarea art. 4 din Constituție, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 55 din 14.10.1999 privind interpretarea unor prevederi ale art. 4 din Constituția Republicii Moldova, Curtea Constituțională a statuat că: „...această prevedere comportă consecințe juridice, presupunând mai întâi, că organele de drept ... sunt în drept să aplice în procesul examinării unor cauze concrete normele dreptului internațional, acordând în caz de neconcordanță prioritate prevederilor internaționale”.

Conform Hotărârii nr. 10 din 16.04.2010 pentru revizuirea hotărârii nr. 16 din 28.05.1998 cu privire la interpretarea art. 20 din Constituția Republicii Moldova în redacția hotărârii nr. 39 din 9 iulie 2001, Curtea Constituțională a statuat că practica jurisdicțională internațională ... este obligatorie pentru Republica Moldova ca stat care a aderat la Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului şi libertăților fundamentale.

Prin ratificarea Convenției europene pentru apărarea dreptului omului şi libertăţilor fundamentale, inclusiv prin prisma art. 46 par. 1 din Convenție, Republica Moldova şi-a asumat angajamentul de a se conforma hotărârilor definitive ale Curţii în litigiile la care sunt părţi şi care le invocă, inclusiv în cazuri similare în vederea evitării unor altor încălcări de acelaşi gen.

În temeiul prevederilor enunţate, precum și reieșind din art. 4 al Constituției RM, art. art. 2 alin. (3) și 12, alin. (1) CPC al RM, instanțele judecătorești naționale au obligația să aplice în mod direct, atât prevederile Convenției Europene în tot spectrul acesteia, cât și concluziile instanței europene în orice caz concret ce este supus aprecierii lor.

Reieșind din cele expuse, Colegiul civil menționează că la examinarea cererii de încasare a remunerației administratorului autorizat, pentru executarea funcției de administrator provizoriu, administrator la insolvabilității, lichidator urmează a fi aplicate direct prevederile Convenției Europene.

Colegiul civil consideră necesar de a releva faptul că, funcția de lichidator este executată de un profesionist - administrator autorizat, care nu poate fi obligat să activeze gratis, or art. 43 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova prevede că orice persoană are dreptul la muncă, dar și dreptul la remunerație pentru munca depusă.

Acest drept al lichidatorului este prevăzut atât de art. 66 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, cât și de articolul 1 din Protocolul nr. 1 al Convenției Europene a Dreptului Omului.

Prin urmare, Colegiul civil va respinge alegațiile recurentului precum că, cererea privind remunerația administratorului autorizat Demcenco Radu urmează a fi respinsă din motiv că nu a fost demonstrată culpa membrilor organelor de conducere a S.R.L. „Leahim” în provocarea insolvabilității întreprinderii debitoare, or la caz sunt lezate în mod direct drepturile administratorului autorizat de a primi recompensa pentru munca depusă.

Totodată, având în vedere că recurentul nu contestă modalitatea calculării remunerației administratorului insolvabilității și a cheltuielilor aferente solicitate, ci consideră că vinovăția sa la aparația stării de insolvabilitate nu a fost probată, Colegiul civil adnotează că, prin prisma prevederii art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, urmează să supună controlului judecătoresc încheierea emisă de instanța de fond pe baza temeiurilor recursului înaintat și anume, a pretențiilor formulate de recurent.

Colegiul învederează că instanța de insolvabilitate just și întemeiat a concluzionat în vederea admiterii parțiale a cererii administratorului insolvabilității S.R.L. „Leahim”, Demcenco Radu cu privire la aprobarea şi încasarea remuneraţiei pentru exercitarea funcţiei de administrator al insolvabilității S.R.L. „Leahim” şi încasarea acesteia de la membrul organelor debitorului insolvabil *****, în calitatea sa de administrator statutar și unic asociat al acesteia, prin prisma reglementărilor statuate de art. 247 din Legea insolvabilității.

Din considerentele menționate supra și având în vedere faptul că, instanța de insolvabilitate a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii, a dat o apreciere justă probelor administrate, a aplicat corect normele de drept material și procedural, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge recursul lui ***** și de a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22.06.2023.

În conformitate cu art. 426 alin. (3), art. 427 lit. a), 428 alin. (1), art. 238-241 Cod de procedură civilă, ***Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău***

D E C I D E :

Se respinge cererea de recurs declarată de *****.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22.06.2023 pronunțată în procedura de insolvabilitate intentată față de S.R.L. „*****”, la cererea administratorului autorizat Demcenco Radu cu privire la aprobarea și încasarea remunerației din contul lui *****.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului, judecătorul Eugeniu Clim

Judecătorii Olga Cojocaru

Steliana Iorgov